

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Sžf/52/2015
Identifikačné číslo spisu: 8014200802
Dátum vydania rozhodnutia: 26.10.2017
Meno a priezvisko: Mgr. Peter Melicher
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:8014200802.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Petra Melichera a členov senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a JUDr. Eleny Kováčovej, v právnej veci žalobcu: VANAPO, s.r.o. so sídlom Festivalová 802/9, 089 01 Svidník, IČO: 36 455 164, DIČ: XXXXXXXXXXXX, zastúpeného konateľom M. H., právne zastúpeného JUDr. Marekom Bujdošom, advokátom so sídlom v Stropkove, Hlinky 262/6 091 01 Stropkov, proti žalovanému Finančnému riaditeľstvu Slovenskej republiky, so sídlom v Banskej Bystrici, Lazovná 63, 974 01 Banská Bystrica, adresa na doručovanie Mierová 23, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného zo dňa 09. apríla 2014 pod č. 1100902/128471/2014, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 2S/50/2014-52 zo dňa 26. marca 2015, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 2S/50/2014-52 zo dňa 26. marca 2015 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Prešove podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania a zrušenia rozhodnutia žalovaného č. 1100902/128471/2014 zo dňa 09.04.2014, ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie Colného úradu Prešov, pobočka Colného úradu Svidník č. 1096265/1/38298/2014 zo dňa 20.01.2014, ktorým Colný úrad Prešov v súlade s ustanovením § 42 ods. 1 zákona č. 563/2009 Z.z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov v právnej veci prepadnutia tovaru nižšie uvedeného a to 7281 kusov kontrolných známok s identifikačným číslom XXXXXXXXXXXXXXXX s uvedeným dátumom výroby 21.11.2008 a 762 kusov kontrolných známok s identifikačným číslom XXXXXXXXXXXXXXXX s uvedeným dátumom výroby 26.07.2005, ktoré boli

zabezpečené daňovému subjektu VANAPO, s.r.o., Festivalová 802/9, 089 01 Svidník rozhodnutím Colného úradu Prešov zo dňa 15.08.2013, č. 09006265/1/393329/2013 prepadajú v prospech štátu, nakoľko sa odbornou expertízou vykonanou dňa 10.09.2013, Colným laboratóriom FR SR, Bajkalská 24, 821 09 Bratislava preukázalo, že ide o falzifikáty kontrolných známok. O trovách konania rozhodol krajský súd tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal.

V odôvodnení napadnutého rozsudku krajský súd uviedol, že postup, ako aj vydané rozhodnutia colných úradov boli v súlade s daňovým poriadkom. Pri tomto závere súd jednoznačne vychádzal z toho, že z ustanovení daňového poriadku, konkrétne § 37 a § 39, z ktorých jednoznačne vyplýva, že postup a spôsob vykonávanie miestneho zisťovania správcom dane pri miestnom zisťovaní a tiež poukazujú tieto ustanovenia na jednotlivé povinnosti daňových subjektov pri miestnom zisťovaní.

Podľa názoru krajského súdu bol postup správcu dane v súlade s týmito ustanoveniami a s poukazom na konkrétne ustanovenie § 37 ods. 4 Daňového poriadku jednoznačne predpokladá prítomnosť samotného daňového subjektu pri miestnom zisťovaní alebo ním určeného zamestnanca, čo v prejednávanej príhode ako vyplynulo zo Zápisnice o miestnom zisťovaní zo dňa 30.09.2013 bolo splnené. Pokiaľ žalobca namietal nesprávnosť tejto kontroly, resp. nesprávnosť prepočítania kontrolných známok, bolo v jeho právomoci, aby takto urobil a keďže poveril jedného zamestnanca na účasť pri tomto miestnom zisťovaní a to Ing. M., bol tento zodpovedný za celý priebeh miestneho zisťovania a preverovania kontrolovaných kontrolných známok čo sa týka zastúpenia žalobcu. Preto žalobnú námietku spochybnenia samotného výkonu miestneho zisťovania a preverovania kontrolovaných kontrolných známok považoval krajský súd námietku za bezpredmetnú.

Pokiaľ išlo o namietané hrubé porušenia postupu pri zabezpečení kontrolných známok z dôvodu nedodržania kontrolnej lehoty na vydanie samotného rozhodnutia od momentu spisania zápisnice o miestnom zisťovaní, krajský súd je toho názoru, že v rozhodnutí o odvolaní sa dostatočne vyporiadal s uvedenou námietkou, pretože poukázal na to, že počas 20 dní, kedy mohol colný úrad svojoľne nakladať s kontrolnými známkami a s týmito manipulovať nebolo preukázané, ani táto skutočnosť zo strany žalobcu, zamestnanca žalobcu, resp. sám žalobca nenamietal a ani nepredložil také dôkazy, ktoré by odôvodňovali spochybnenie samotného zabezpečenia kontrolných známok čo sa týka ich uskladnenia. Preto aj túto námietku považoval krajský súd za irelevantnú.

K námietke žalobcu uvádzanej v žalobe, že colný úrad nevydal rozhodnutie v lehote troch dní po odvolaní proti rozhodnutiu o zabezpečení vecí pričom sa touto námietkou žalovaný dostatočne nevyporiadal o svojom rozhodnutí, avšak podľa názoru súdu táto skutočnosť nemala vplyv na samotné rozhodnutie Colného úradu Prešov o prepadaní tovaru, pretože na základe vykonanej expertízy Colného laboratória SR bolo jednoznačne preukázané, že uvedené kontrolné známky boli falzifikátmi a práve na základe tejto skutočnosti preukázanej expertízou Colného laboratória SR došlo aj k prepadaní týchto známok.

Namietaná skutočnosť, že žalobca neodstránil pochybnosti, ktoré viedli k zabezpečeniu vecí, tieto pochybnosti aj podľa názoru súdu žalobca v celom rozsahu odstrániť ani nemohol, pretože výsledkami odbornej expertízy bolo jednoznačne preukázané, že zabezpečené SBL na základe rozhodnutia Colného úradu Prešov zo dňa 15.08.2013 vlastne boli falzifikáty, ktoré prepadli v prospech štátu na základe rozhodnutia Colného úradu Prešov zo dňa 20.01.2014. Tá skutočnosť, že tieto pochybnosti nemohol ani jednoznačne odstrániť viedli colný úrad podľa názoru súdu aj k samotnému zabezpečeniu vecí a to rozhodnutím zo dňa 15.08.2013, pretože už samotné miestne zisťovanie preukázalo podozrenie, že zabezpečené kontrolné známky môžu byť falzifikátmi, čo sa následnou expertízou Colného laboratória SR aj preukázalo. Potom správne a v súlade s príslušným ustanovením § 42 ods. 1 Daňového poriadku vydal správca dane rozhodnutie o prepadaní vecí na základe už týchto preukázaných skutočností.

Pokiaľ išlo o dodržanie samotnej lehoty, v ktorej mal povinnosť colný úrad vydať rozhodnutie v súlade s ustanovením § 42 ods. 1 Daňového poriadku a to do 15 dní odo dňa vykonania expertízy, aj krajský súd konštatoval, že táto lehota síce nebola zo strany prvostupňového správneho orgánu dodržaná, avšak táto skutočnosť nemala vplyv na predmet samotného rozhodnutia v takom rozsahu, že by súd rozhodnutie žalovaného, ktorý v konečnom dôsledku potvrdil rozhodnutie Colného úradu v Prešove zo dňa 20.01.2014 pre túto vadu musel zrušiť ako nezákonne vydané, pretože aj keď nebola dodržaná táto procesná lehota, avšak na predmet rozhodnutia ako už súd uviedol, nemalo toto oneskorené vydanie rozhodnutia vplyv. V tomto ohľade poukázal krajský súd na predchádzajúce rozhodnutia Najvyššieho

súdu SR, ako aj na názor Ústavného súdu SR, ktorý jednoznačne uviedol, že samotné formálne zrušenie preskúmaného rozhodnutia, ktoré v konečnom dôsledku neprinesie kladné rozhodnutie v prospech žalobcu nie je v rozhodovacej činnosti súdu nevyhnutne potrebné. Senát krajského súdu v tejto súvislosti poukázal aj na obdobnú rozhodovaciu činnosť obdobný právny názor vyslovený v iných rozhodnutiach s poukazom na rozhodnutie NS SR 5Sžf/68/2009 zo dňa 22.06.2010, ako aj 3Sžf/37/2009 zo dňa 29.10.2009.

Krajský súd sa jednoznačne stotožnil so závermi rozhodnutia žalovaného, ktorý potvrdil rozhodnutie Colného úradu Prešov ako správcu dane, ktorým rozhodnutím došlo k prepadnutiu 7281 kusov kontrolných známkov s dátumom výroby 21.11.2008 a 762 kusov kontrolných známkov s dátumom výroby 26.07.2005 v prospech štátu, nakoľko sa odbornou expertízou vykonanou dňa 10.09.2013 jednoznačne preukázalo, že ide o falzifikáty kontrolných známkov, považuje za dostatočne odôvodnené, pričom rozhodnutie žalovaného obsahovalo všetky právne argumenty, ktoré viedli odvolací orgán, aby predmetné rozhodnutie o prepadnutí veci potvrdil.

Krajský súd uviedol záverom, že žalovaný sa dôsledne a podrobne vyporiadal so všetkými námietkami žalobcu, ktoré v odvolaní uviedol, pričom žalobu podľa § 250j ods. 1 OSP ako nedôvodnú zamietol, nakoľko námietky žalobcu uvádzané v žalobe nepovažoval za preukázané a dôvodné.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý uviedol, že prvostupňový súd sa dostatočne nevyporiadal so skutočnosťami uvedenými v žalobe, najmä s tvrdením, že daňový subjekt pri výkone kontroly colným úradom, kde kontrolovali 9 zamestnanci CÚ a p. M. im len podával škatule s kontrolnými známkami a následne tieto preberal, nemôže byť brané ako aktívna účasť daňového subjektu pri miestnom zisťovaní, na ktorú má daňový subjekt právo. Opätovne uviedol, že kontrola bola vykonaná účelovo v čase celozávodnej dovolenky, kedy sa u žalobcu nepracovalo a nemal k dispozícii žiadnych zamestnancov na duálnu kontrolu.

Krajský súd sa podľa žalobcu nedostatočne vyporiadal s výhradou, že colný úrad už raz takto postupoval avšak po doručení vyjadrenia tlačiarne - spoločnosti KASICO a.s. týchto kolkov (rok 2005 a 2008) od správneho konania upustil, pričom aj teraz sa jednalo o kontrolné známky z rovnakého obdobia.

Podľa žalobcu tiež konštatovanie prvostupňového súdu, že formálne nedodržanie lehôt nemá vplyv a rozhodnutie vo veci sa nejaví ako správne. Každý subjekt, či správny orgán alebo aj daňový subjekt musí dodržiavať zákony a lehoty tam stanovené a z uvedeného dôvodu má za to, že v tomto konaní a aj v predchádzajúcich konaniach boli hrubo porušené práva žalobcu a najmä základné zásady správy daní. V závere svojho odvolania žalobca zopakoval, že prvostupňový súd sa nedostatočne vyporiadal s jeho výhradami a námietkami uvedenými v žalobe a to, že kontrola a prepočítavanie kontrolných známkov zo strany prvostupňového orgánu prebiehala nezákonne a v hrubom rozpore so základnými zásadami správy daní podľa § 3 zákona č. 563/2009 Z.z. bez možností účasti zástupcov žalobcu (p. M. mohol len vydávať kontrolné známky a následne ich len ukladať, nebol mu poskytnutý žiadny priestor zo strany správneho orgánu na prepočítavanie alebo kontrolu kontrolných známkov, pričom pri kontrole asi 3 miliónov kontrolných známkov a najmä pri ich prepočítavaní by 1 zamestnanec žalobcu nemohol vykonať žiadnu kontrolu, zo strany správneho orgánu bolo na kontrole 9 ľudí a týmto musel zabezpečiť obsluhu pri vydávaní a vrátení kontrolných známkov) a že správny orgán vykonal účelovo kontrolu v čase, kedy žalobca vykonával celozávodnú dovolenku, pričom o jej čerpaní bol správny orgán vopred upovedomený a že samotná inventúra a kontrola kontrolných známkov a zaistenie kontrolných známkov bolo zmätočné a nejasné a vykonávanie dôkazov a samotné zaistenie kontrolných známkov bolo v rozpore so základnými zásadami správy daní podľa § 3 zákona č. 563/2009 Z.z., pričom bol hrubo porušený postup pri zabezpečení veci podľa § 41 zákona č. 563/2009 Z.z. a to najmä, že nebola dodržaná lehota 3 pracovných dní od spisania zápisnice, neumožnili žalobcovi odobratie aspoň niekoľkých vzoriek údajných falzifikátov kontrolných známkov za účelom ich predloženia výrobcovi spoločnosti KASICO a.s., ktorý aj v minulosti na základe výhrady správneho orgánu podal vysvetlenie ohľadom nesplnenia niektorých znakov na kontrolných známkach, ktoré v tom čase správny orgán rešpektoval, pričom u údajných falzifikátov išlo o kontrolné známky z rovnakého obdobia, ako u známkov, ktoré už správny orgán namietal ako falošné a spoločnosť KASICO a.s. už v roku 2006 dalo k namietaným vlastnostiam kontrolných známkov zo strany colného úradu svoje vyjadrenie, ktoré následne colný orgán rešpektoval.

Na základe uvedených skutočností navrhuje, aby odvolací súd rozhodnutie prvostupňového súdu v celom rozsahu zrušil a vec vrátil na konanie prvostupňovému súdu, príp. zmenil a rozhodol v zmysle ním navrhovaného petitu žaloby a zároveň mu priznal trovy prvostupňového ako aj odvolacieho konania, ktoré vyčíslil vo výške 581,76 €.

Žalovaný sa k podanému odvolaniu vyjadril tak, že žalobca v odvolaní opätovne uvádza len tie námietky, ktoré doteraz uvádzal v predmetných daňových konaniach, resp. v prvostupňovom konaní, s ktorými sa už colný úrad a žalovaný relevantne vysporiadali a ku ktorým už súd prvého stupňa vo svojom rozsudku zaujal príslušné stanovisko.

Žalovaný preto zotrúva na svojich doterajších vyjadreniach a návrhoch v súdnom konaní, daných v podobe písomných rozhodnutí správcov dane, vyjadrení, resp. priamo na súdnom pojednávaní vo veci.

Podľa žalovaného sa súd prvého stupňa zaoberal všetkými skutočnosťami (právnymi alebo skutkovými) vyplývajúcimi z podanej žaloby, riadne sa nimi zaoberal a svoje rozhodnutie zodpovedajúcim spôsobom odôvodnil.

Navrhol aby odvolací súd rozsudok krajského súdu potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu žalobkyne nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 OSP s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 26.10.2017 (§ 156 ods. 1 a 3 OSP).

V správnom súdnictve preskúmajú súde na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté (§ 244 ods. 1, 2 OSP).

V prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu, súd postupuje podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti OSP (§ 247 ods. 1 OSP).

Úlohou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky bolo preskúmať na základe a v rozsahu včas podaného odvolania, či krajský súd vecne správne rozhodol, keď žalobu zamietol.

Žalovaný napadnutým rozhodnutím č. 1100902/128471/2014 zo dňa 09.04.2014, ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie Colného úradu Prešov, pobočka Colného úradu Svidník č. 1096265/1/38298/2014 zo dňa 20.01.2014, ktorým Colný úrad Prešov v súlade s ustanovením § 42 ods. 1 zákona č. 563/2009 Z.z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov v právnej veci prepadnutia tovaru nižšie uvedeného to 7281 kusov kontrolných známok s identifikačným číslom XXXXXXXXXXXXXXXX s uvedeným dátumom výroby 21.11.2008 a 762 kusov kontrolných známok s identifikačným číslom XXXXXXXXXXXXXXXX s uvedeným dátumom výroby 26.07.2005, ktoré boli zabezpečené daňovému subjektu VANAPO, s.r.o., Festivalová 802/9, 089 01 Svidník rozhodnutím Colného úradu Prešov zo dňa 15.08.2013, č. 09006265/1/393329/2013 prepadajú v prospech štátu, nakoľko sa odbornou expertízou vykonanou dňa 10.09.2013, Colným laboratóriom FR SR, Bajkalská 24, 821 09 Bratislava preukázalo, že ide o falzifikáty kontrolných známok.

Predmetom preskúmacieho konania v danej veci bolo rozhodnutie a postup žalovaného správneho orgánu, ktorým žalovaný rozhodol s konečnou platnosťou o prepadnutí kontrolných známok, ktoré boli vykonanou expertízou označené ako falzifikáty.

Odvolací súd z obsahu administratívneho spisu zistil skutkový stav tak, ako bol opísaný v rozsudku krajského súdu a preto v podrobnostiach naň v celom rozsahu odkazuje a nebude sa opakovať.

Úlohou súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku (§§ 247 a nasl. OSP) je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi, a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia.

Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 OSP).

V rámci súdneho preskúmacieho konania súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 OSP).

Pri rozhodnutí, ktoré správny orgán vydal na základe zákonom povolenej voľnej úvahy (správne uváženie), preskúmava súd iba, či také rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Súd neposudzuje účelnosť a vhodnosť správneho rozhodnutia (§ 245 ods. 2 OSP).

Podľa § 246c ods. 1, veta prvá OSP pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 219 ods. 1, 2 OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Spor o zákonnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného medzi účastníkmi konania v prieskumnom konaní súdu spočíva v tom či prvostupňový Colný úrad a žalovaný postupovali správne a v súlade daňovým poriadkom a či neboli porušené práva žalobcu počas správneho konania.

V ustanovení § 3 daňového poriadku sú uvedené základné zásady správy daní tak, že pri správe daní sa postupuje podľa všeobecne záväzných právnych predpisov, chránia sa záujmy štátu a obcí a dbá sa pritom na zachovávanie práv a právom chránených záujmov daňových subjektov a iných osôb. Správca dane postupuje pri správe daní v úzkej súčinnosti s daňovým subjektom a inými osobami a poskytuje im poučenie o ich procesných právach a povinnostiach, ak tak ustanoví tento zákon. Správca dane je povinný zaoberať sa každou vecou, ktorá je predmetom správy daní, vybaviť ju bezodkladne a bez zbytočných prieťahov a použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správne určeniu a vyrubeniu dane. Správca dane hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom prihliada na všetko, čo pri správe daní vyšlo najavo. Správa daní je neverejná okrem úkonov, ktorých povaha to neumožňuje. Správca dane je povinný vykonať úkony pri správe daní aj z vlastného podnetu, ak sú splnené zákonné podmienky pre vznik alebo existenciu daňovej pohľadávky, a to aj vtedy, ak daňový subjekt nespĺnil riadne alebo vôbec svoje povinnosti. Pri uplatňovaní osobitných predpisov pri správe daní sa berie do úvahy skutočný obsah právneho úkonu alebo inej skutočnosti rozhodujúcej pre vyrubenie alebo vybratie dane. Daňové subjekty majú pri správe daní rovnaké práva a povinnosti. Právom aj povinnosťou daňových subjektov a iných osôb podľa § 4 ods. 2 písm. d/ pri správe daní je úzko spolupracovať so správcom dane. Správca dane dbá na to, aby pri rozhodovaní v skutkovo zhodných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.

Zo skutkových zistení nesporne vyplýva, že Colný úrad v danom prípade zaistil kontrolné známky na označovanie SBL liehu, nakoľko mal pochybnosti o ich pravosti, pričom postupoval v súlade s

hmotnoprávnymi a procesnoprávnymi predpismi a po zistení, keď expertízou Colného laboratória SR došlo k potvrdeniu, že ide o falzifikáty, rozhodol prepadnutiu týchto kontrolných známkov.

Žalobca vo svojom odvolaní opätovne zopakoval tie isté námietky, ktorými sa už zaoberal ako žalovaný tak aj krajský súd, ktorý ich podľa názoru odvolacieho súdu vyčerpávajúcim spôsobom odôvodnil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po vyhodnotení odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu v zmysle ustanovenia § 219 ods. 2 OSP nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov vo veci samej, spolu so správnym poukazom na právnu úpravu vzťahujúcu sa k predmetu konania, uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Odvolací súd považuje právne posúdenie preskúmvanej veci krajským súdom za správne a súladné so zákonom a v celom rozsahu sa s ním stotožňuje.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v posudzovanej veci zistil, že odvolanie žalobcu neobsahuje žiadne nové právne relevantné tvrdenia a dôkazy, ktoré by mohli ovplyvniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti, Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací, napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 veta druhá OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a s § 219 ods. 1 OSP potvrdil, stotožniac sa v zásade aj s dôvodmi jeho rozhodnutia (§ 219 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP).

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 250k ods. 1 OSP. Účastníkom ich náhradu nepriznal, nakoľko žalobca v konaní nebol úspešný a žalovanému v tomto konaní náhrada trov konania neprináleží.

Odvolací súd v odvolacom konaní postupoval podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, ktorý bol zrušený zákonom č. 160/2015 Z.z., Civilný sporový poriadok (§ 473), ktorý nadobudol účinnosť 01.07.2016.

Dňom 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z.z., Správny súdny poriadok, ktorý v § 491 ods. 1 ustanovil, že ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Podľa § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

V súlade s vyššie uvedenými prechodnými ustanoveniami odvolací súd v predmetnej veci postupoval podľa doterajšieho predpisu, Občianskeho súdneho poriadku.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.